

| Imatge de la comarca |

La mil·lenària font de Codines

Jordi Casas

La nostra no és una comarca de moltes fonts. Són comptades les deus presents al Garraf. D'aquí que en parlem molt de tant en tant. Fins i tot no recordem quan de temps fa de la publicació de la darrera *Imatge* dedicada a una font en aquestes pàgines. S'il·lustrava la font Cabota, situada en el terme d'Olivella, ben arran del de Sant Pere de Ribes. En tot aquest lapse hem sabut més coses de la font Cabota, com és coneguda pels residents de la propera urbanització de Pineda Park, dins del terme de Sant Pere de Ribes, pel sobrenom de font de la Bruixa. Aquest és un nom inventat a fi d'atemorir la canalla perquè no s'hi acosti, ja que el seu cocó sense protecció és un potencial perill.

Dit això a manera d'introducció, avui parlem d'una font que no queda molt allunyada, precisament, de la font Cabota. És la deu de Codines, situada en un fondal, al contrari de la font Cabota, que es troba gairebé en

comú que són deus de degotall. Tenen un cocó cobert on es disposa l'aigua que va brollant gota a gota entre les pedres. Per això, aquestes fonts no tenen raig, aixeta reguladora o galet.

Trobar la font de Codines no ens va costar gens. Ens hi va portar aquell enyorat excursionista de nom Joan Virella. En aquells temps la coneixíem pel nom de font Codina. Avui hem d'escriure font de Codines, tal com titulem, seguint el consell dels qui entenen. El nom d'aquesta font apareix escrit *fonte de Cuzinas* en un document de fa més de 1.000 anys. Així doncs, és una deu mil·lenària.

Al document de consagració de l'església de Sant Miquel d'Olèrdola, datat el 992, s'esmenten els límits de la parròquia, que passaven arran de la font, la qual cosa ens permet afirmar que la font és la més antiga de la comarca. El seu nom antic acabaria amb els anys transformant-se en l'actual, que significa font de còdols petits.

CASAS

sar, maltractat per les aigües i l'abandonament, i tributari de la riera de Jafra. Tan sols és d'ús pedestre, encara que és possible en un tram que hi passi algun vehicle. No ho hem constatat, però potser se'n faci ús motoritzat des de la urbanització Pineda Park, antiga possessió del Mas Bereguera i Can Pere de la Plana, masos als quals pertanyia la font. Només els coneixedors de la urbanització poden acostar-s'hi amb vehicle, ja que els carrers no tenen nom i és fàcil extraviar-se i no trobar el xalet El Barranquillo, sota del qual hi ha una clariana des d'on accedir a la font. L'accés més normal és el camí que baixa del sender, que des del camí de Ribes a Olesa va als masets. Aquest darrer camí arrenca en un punt molt pròxim al ramal del camí que del traçat de Ribes a Olesa va a la font Cabota. També és possible anar a la font a l'inrevés, des de la riera de Jafra.

Pels voltants de la font de Codines creix una vegetació

ufanosa, pròpia de les zones humides. Malgrat no haver-hi arbres fora de mesura, sí es troba vegetació més habitual, com canyars, heures i els típics mar-

dies, allunyats en el temps, la deu donava suficient aigua com per omplir una bassa existent als seus peus. Contenen que hi abeuraven els porcs senglars que corrien per l'indret.

El document de consagració d'Olèrdola, ja esmentat, també fa menció d'una font en aquells verals, la *fonte Anastasio*. Segons l'historiador sitgetà Ignasi Maria Muntaner, aquesta deu, estroncada al segle XVI, correspondria als coneguts i curiosos forats de Sambori, situats a la riera de Jafra.

Hi ha, però, qui s'aventura a afirmar que podia correspondre a l'actual font de Ca l'Almirall, ja citada. Aquesta deu lamentablement avui està abandonada. Al seu interior s'hi llegeix pintat *Aigua no potable*.

Uns matolls punxants bloquegen la boca del cocó. Ignorem què hi deuria passar. Aquest cas ens fa témer un futur incert per a les nostres fonts. Podria passar el mateix amb la font de Codines?!

És la deu més antiga de la comarca

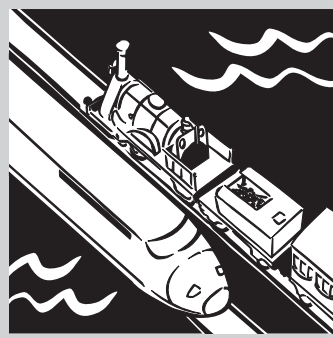
gallons i ullastres. L'aigua, no obstant, és poca. La font està influenciada pel règim de pluges. Quan més plou, el cocó cobert de la font és més ple. A l'estiu hi escasseja l'aigua, i en alguna ocasió no n'hi hem pogut beure ni una gota. Des de fa anys s'hi veu una mànega semisoterrada per on, a vegades, hi surt un rajolí d'aigua. Diuen que la fan servir per treure aigua del cocó. En els seus millors

La font pot correspondre als forats de Sambori

una carena. La font Codines té unes característiques semblants a la font olivellenca, com també les té una altra font (aquesta més apartada) dita font de Ca l'Almirall, també ubicada al terme de Ribes. Les tres tenen en

També amb el pas del temps aquest nom batejaria el puig, la serra i el fondo de Codines, llocs propers.

Per l'esmentat fondo transcorre el camí que mena a la font. És un camí-torrent de mal pas-

MUSEU DEL FERROCARRIL
VILANOVA I LA GELTRÚ

Fundación de los Ferrocarriles Españoles

Museu del Ferrocarril
Plaça Eduard Maristany, s/n 08800
Vilanova i la Geltrú, Barcelona. Tel. 938 158 491
Fax. 938 158 220 E-mail: fumvu01@ffe.es

Ara, tots els subscriptors del

DIARI DE VILANOVA

tenen **entrada GRATUÏTA**

al **Museu del Ferrocarril** i a la

Biblioteca Museu Víctor Balaguer

Només cal presentar el rebut de subscriptor del DIARI a l'entrada del Museu

Biblioteca Museu
Víctor Balaguer

Casa Santa Teresa,
Av. Víctor Balaguer s/n
Tel. 93 815 42 02
08800 Vilanova i la Geltrú